PİŞMİŞ KELLE
HUNHARCA GÜLDÜREN HAİN DERGİ
SAYI: 158 3000 TL.

İstanbul'da 4 kişilik bir ailenin mutfak masrafı 2 milyon 646 bin liraya yükseldi!..

ALLAHA ŞÜKÜR BU AY BİZİM MUTFAK MASRAFI 2 MİLYON 646 BİN LİRAYA ÇIKTI. ÖYLE AÇIKLANDI.

BİZ ALTI KİŞİ OLDUĞUMUZ İÇİN BİZİMKİ DAHA DA YÜKSELMİŞTİR TABİYİ... 3,5 MİLYON FİLAN OLMUŞTUR.

NE ZAMAN ALICAZ ACABA BU PARALARI?

AYAKKAP ALIRIZ BANA.

VİTA

KELLE 3 yaşında...

Tebrikler abi 3 yaşına girmişsin.

Sana ne yılan yürrü..

• ABD uçaklarının Bosna'ya uçaklarla attığı yardım paketleri Sırp kuvvetlerinin elindeki bölgelere düştü!

• *Bakanlar Kurulu, SSK'nın acil kaynak sorununu çözebilmek için hazırlanan "yangın söndürme yasası" tasarısını kabul etti!..*

• Anap milletvekili Aşık: "Devlet, boşaltmak istediği köyleri yakıyor" dedi...

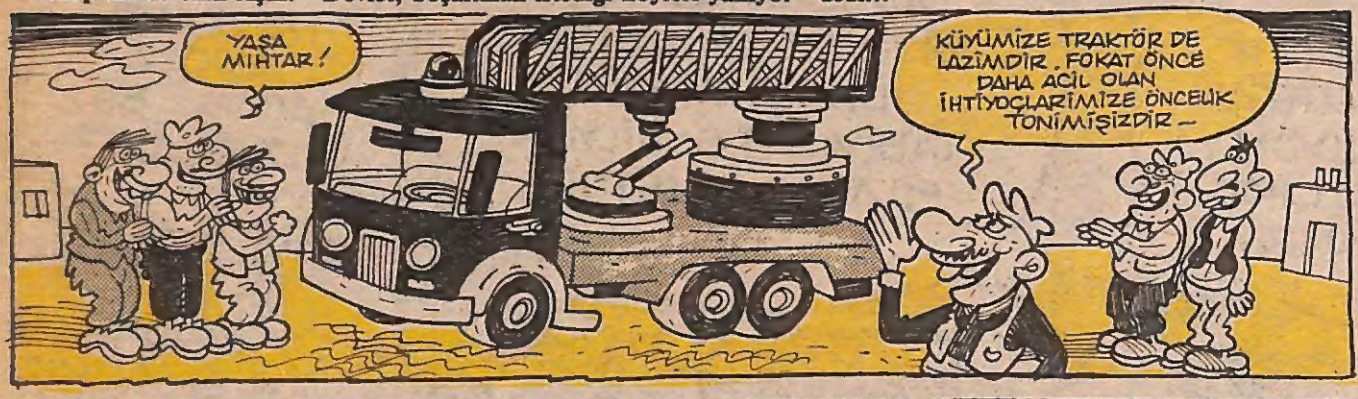

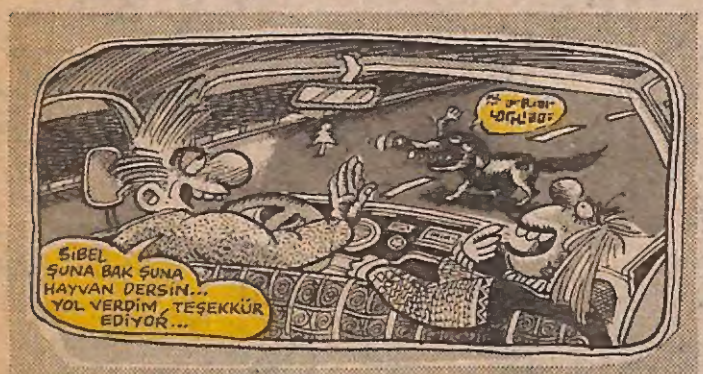

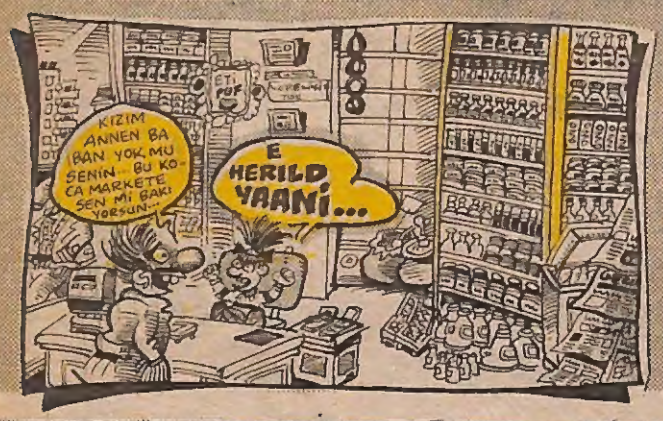

Açık Tencere

Davul

Ramazanla birlikte "davul" tartışması da başladı. Evet! Sahurda davul çalınsın mı çalınmasın mı? Şimdi, "Bu da ne yahu?" diyeceksiniz. Belki sizin haberiniz yok. Ama ben ne yapayım. Böyle bir tartışma var işte.. Mesela gazetelerde böyle yazılar çıktı. Bir televizyon programında sohbet eden kimseler bu konuya değindiler. Dahası var. Oturduğum mahallede geceyarısı bir kadın pencereden uzanıp davulcuya "Kesin şunu yahu, bu ne ilkelliktir be!" diye bağırdı. Gerçi benim oturduğum mahallede böyle cinsler çok, ama olsun. Bunlar var yani. Gerçek.

Bana sorarsanız bütün bu insanlar aslında davulun sesinden rahatsız olmuyorlar. Onları daha çok rahatsız eden şey bu geleneğin batı kaynaklı olmayışı. Gitgide ülkemizde ağırlığını daha çok duyuran Amerikan kültürü onları hiç rahatsız etmiyor. Bize göre çok yeni ve çok acaip olan bir sürü alışkanlığa bir dakikada uyum sağlıyorlar ama bin yıllık sahur davulu onları irkiltiyor. Kardeşim bu davul ilk kez bu sene çalınmıyor ki böyle şaşırasınız. Daha önceleri nerelerdeydiniz? Yoksa yeni dünya düzeniyle birlikte daha mı fazla rahatsız etmeye başladı sizi şu davul denen keratanın sesi. Sahurda davul yerine org çalınsa kızarmısınız pekiyi? Sanmam.. Sevinirsiniz... Sizi gidi sizi...

Ali Tahsin Cintaş-İst.

• Parti liderleri Anayasa değişikliği konusunda anlaşmaya varamadı!

• Cumhurbaşkanı değiştirmeye niyeti olmayan parlamento, anayasayı zorlayan yasalar yaparak Cumhurbaşkanını devre dışı bırakmaya çalışıyor!

• Kent içinde bulunan cezaevleri kent dışına taşınacak. Eski ceza evleri satılacak.

ALTAY KAYNAR

Cihangir Günlüğü

ERDOĞAN DAĞLAR

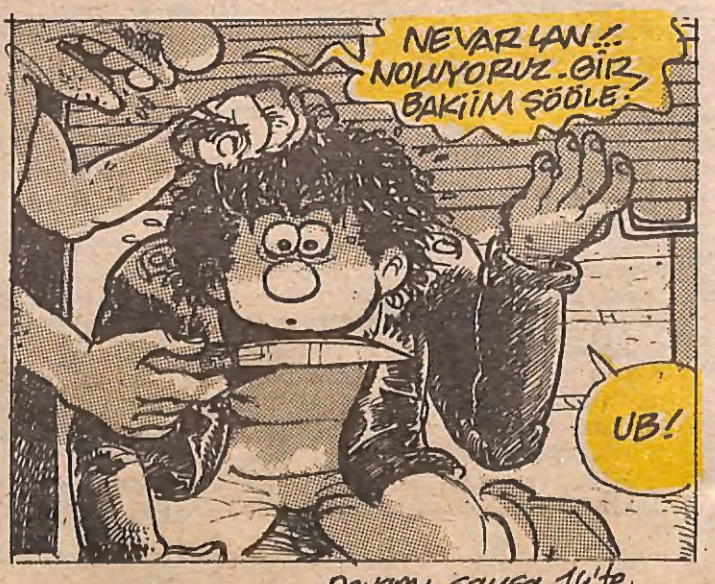

Devamı sayfa 14'te

AYRINTI MUHABBETLERİ

METİN FİDAN

SELâM!.. Ulan aklıma acaaip bi fikir geldi, ama sıçıp da batırırsam diye korkuyom. Aabi olay şu: Bi yarışma açmayı düşünüyom, ayrıntı yarışması, ama biraz değişik bişii. Aslında bu sütunda yarışma yapmayı hiç düşünmedim. Çünkü çok antipatik geliyodu bana. Sebebi, bi ayrıntı yazmak için özel bi yeteneğe gerek yok, bi parça duyarlı olmak yetiyo. Ama bu açcaam yarışmada, duyarlılık ve gözlemin yanısıra, yazım dili, yaratıcılık ve mizahı da gözönünde tutcaz. Eh, her yarışmanın bi hediyesi olur ya, biz de geleneği bozmayıp' bişii vercez. Hem de çok ilginç ve güzel bişii. Katılma koşulları ve hediyenin ne olcaa, haftaya.

RAMAZAN Özel Paragrafı:... Para verir annem, pide almaya gider küçük kardeşim. Az onra gelir, gaste kâadına sarılı üç sıcak pideyle. Baklava desenlidir pideler, bir sürü kabartı vardır üstlerinde. Bi kabartıya parmaamı saplarım, sıcak bi duman çıkar içinden. Reçele batırıp yerim sonra o kabartıyı... Oruç tutar Annem, sahura kalkar onun için hergece. Yumuşacık yastıma gömülmüşken, mutfaktan odaya taşınan çatalların, kaşıkların, fokurdayan çaydanlın sesini duyarak uyanırım. Kalkıp onlara katılmak, ben de yemek isterim. Uyku derki: "Yat sen güzelim". Dayanamam. Ne güzel de aaz şapırtıları gelir içerden. Kalkar, girerim odaya: "Selâm". Bi bardak çay korum kendime... Allaah, sıcuk yapmış Annem...

SABIRSIZLIK:... Yürürüm yolda düşüne düşüne, yerdeki minik taşlara, gazoz kapaklarına vura vura. Kafamı kaldırınca, bişii görürüm az ilerde: Bi Afiş. Bez bi afiş. İki apartman balkonuna iplerle tutturulup, sokaan ortasına gerilmiş. Ve işte en sevdiim an: Afişin yazısı öbür taraftadır. Benim olduum taraftan yazı ters okunur. Afişin altından geçince, kafamı çevirip geri bakarsam yazıyı okuycaamı bilirim. Ama dayanamam. Yavaş yavaş yürür, afişi tersten okumaya çahşırım. İçinden hava geçsin ve fazla dalgalandırmasın diye afişin baazı yerlerine açılan kesikler, aklımı karıştırır. Yavaş yavaş yürüyüp, afişi geçmeden tersten okumaya çalışmamın bi nedeni de, geriye bakıp boynumu aarıtmamı istemememdendir. Aslında aarıtırım boynumu yine: Afişi geçer, ve doorumu okudum diye, bakarım tekrar, bu sefer düzden... Güzel bi andı. Yürümeye devam...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Mehan Torik, Adana...

Şimşek gibi fırlardık okulun kapısından dışarı. Takılıp düşerdik yere. Dizimiz kanardı. Yakamızı baarımızı açıp, sallana sallana dönerdik eve. Yolda çantamızın üstüne oturur, sohbet ederdik arkadaşımızla. Eşofman torbamızı veyaa suluboya takımlarımızı okulda unuturduk. Koşa koşa gidip hademe Amcaya sorardık. 'Vallaa görmedim' derdi. O gün eve biraz geç giderdik... Çok sabırsızdık, yemek zamaanını bekleyemez, annemizin pazar çantasından meyve aşırırdık. Sonra merdivenlere oturur, kayısı çekirdeklerini taşa sürte sürte iki yanından deler, düdük yapardık kendimize. Ne şahane öterdi! Meyve kasalarının kenarlarındaki teneke şeritleri sökerdik bir de. Onlardan da çok kral düdük olurdu... Okulun kapısına kuş gibi öten adamlar gelirdi baazen, jelatinden yapılmış acaaip düdükler satarlardı. Alırdık bi taane. Çok uuraşırdık, onlar gibi öttüremezdik ama...

SEVERİM:... İçine dökülmüş azcık çay sebebiyle, kaldırdımız zaman bardakla beraaber kalkan çay tabaklarını... Kapaamı açık unuttuumuz veyaa dikkatli kullanmadımız için, uhumuzun kenarlarında o sevimli, esnek parçacıklar birikir. Ben de onları yolar ve severim diye yazarım... Beni fazla yorulmaktan kurtaran, ve sütununun dolmasına yardımcı olan, o ince gözlemlenmiş, duyarlı okuyucu mektuplarını... Kapşonlu paltoların, tükenmez kalem kapaklarını, fotokopi makinalarının o renkli gösterge tablosu ve dokunmatik düümelerini...

POTBURİ. Çetin Erker, Küçükçekmece...

Trene bineriz tıkış tıkış. O ter kokulu, yaamurdan ıslanmış montların çıkardın küf kokulu ortama. Binecekler mi önce binecek, yoksa inecekler mi önce inecek antlaşması yapılmadından, bi iki dürtme darbesi almışızdır. Yanlış anlama olmasın, denge kaybına sebebiyet verecek dürtmelerden bahsediyorum... İkinci sorun inerken yaşanır: Ayaa kalktık incez. Ama acabaa önümüzde dikilen vatandaş da incek mi?. Utanırız sormaya. Neyse o da iniyomuş, yırttık... Karanlıkta yolda yürüyoz, bi biz, bi de arkamızda ayak seslerini duyduumuz kişi. Ayak sesleri topuklu ayakkabınınki gibi. Yav acabaa arkamızda güzel bi haatun mu var. Bizimi taakip ediyo acabaa. Bi sürü fantezi kurarız. Güzel şeyler düşünüp, arkamızdakini meraakederek yürürüz. Tesaadüf, aynı yere girer ve görürüz onu: Aaa, hıyar gibi bi herif. Tüh!. Bunun mu fantezilerini kurduk ulan biz...

BİŞİ:... Çetin, gelebilirsin tabi, herkes gelebilir derginize. Kapımız kapalı ama, soğuk girmesin diye. Birisi gelince açıyoz....

KAÇ DENE GARİSATÖRS

esprtler: MET-FİD
çizen: ENG

MUHLİS BEY ve Yavlum

KONUŞAN KEDİ

yazan: Muhlis bey (ordinalyüs zoolok)

Kedilerin konuşmasısı olayı çok normaldirdir. Bunca yıldır insanoğlusuyla bir arabada yaşayan iyi huylu, namkör mü namkör, bu beyaz tüylü yaratıkların (hayvanoğlu) zamanla bizlerdem konuşmayı öyrenmesisi kadal olandoval birşey taha mı val mıdır ki? Bem kemdi hayağtımdan ördekler vereyim. Meselağa benim yıllar evvel bestlediyim bir gözü mağvi, öbür gözü, o da mağvi "yavşak" adlı kedim tam otuzdört kelimeyi mükemmel telaffuz ediyoldu. Yalnız birttek "gidiyorum" yerine "cideyrum" diyordu... "yavşak"ın söllediği bazzı kelimeleri yazayım: "Ciyyer, miyyoner, mey (içki), ne yav, Varna, mırıldak, miyde, mavna, miknatısss, pıhhhh!" Yıllar somra çok sevdiyim "yavşak", bir gün evden kaçttı. Bi taha da görükmedi. Söllediklerine görö terevizyomda talkşov pırogramı yapıyolmuş. Neysse kimsenin kazançında gözümüs yok... Neyse.

Bir başkka sevgili kedim beyse bana bir arkadaşımın siyamdan özer olorak yolladıyı "potluk" adlı kediydi... "Potluk" da birççok kelimeyi rahatça söllediyi kibi, derdini konuşmadan jest ve mimiklerle de anlatabiliyoldu. Onu da burdda anarkene söllediği güzel sözlerden bağzılarını belirtmeden geçemiyceğim. Çok baba bir kediydi. İştte ünlü sözleri. "fağre varsa, uyku yok, uyku varsa fağre yok" "Şu dünyada üç şey var. ciyer, balık ve tavuk" "Yok it, nakittir". "Döktüysen sütünü, kolla dötünü..." "Fağre görürsen tut, kuş görürsen yut, yumak bulursan şut..."

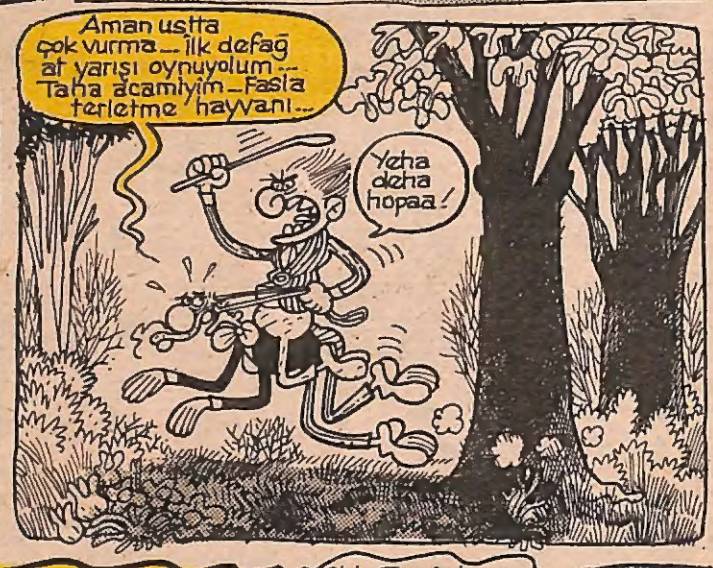

MARODANA'YI ALMIYALIM.

Marodana Türküye'ye gelmek için 240 milyar lira istiyol. Bisim o kadal paramıs val mı bakalımlım. O taha zengin. Biz onu alıcağımıza esas o bizi alsın. Anjartine götülsün. Bu hayattam kurtunalım.

★ ★ ★

Hem 240 milyora deyil ama 480 milyora iki tağne marodana alınır be!

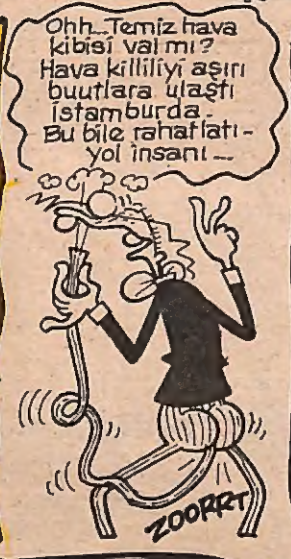

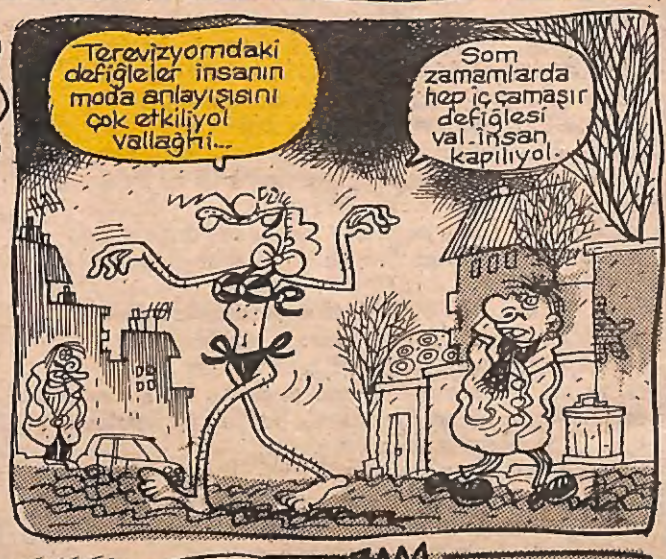

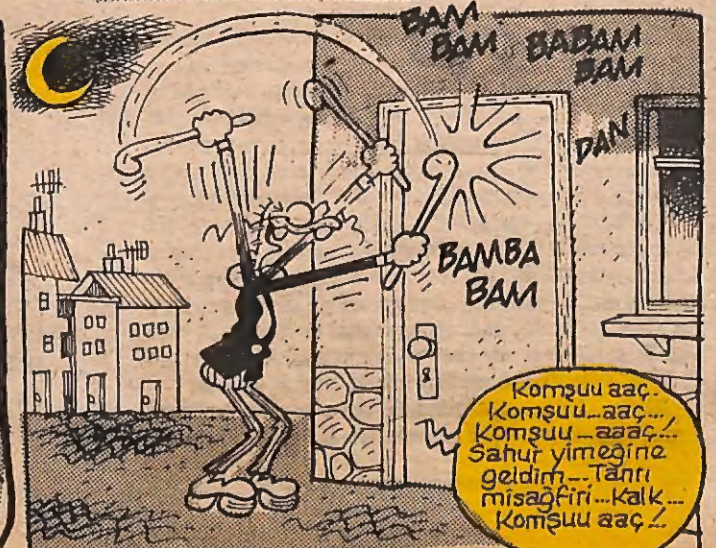

SESSİZ FERİBOT

YIL 1983... Bir eylül sonu... Okullar açılıyor... Ben Giresun'dan İstanbul'a gidiyorum... Şu boşluğa el sallıyormuş gibi yapan benim!...

İnsanlar tuhaf bir şekilde bana bakıyorlar...

Oysa ben şu caminin yanında ki apartmanda, dürbünüyle bana bakan arkadaşım Erdal'a el sallıyorum. Az önce beni yolcu etti ve beni dürbünle seyretmek için eve koştu...

Giresun... Giresun Limanı... Yıllar sonra ilk kez bir deniz yolculuğu... Feribot boş... Birkaç Amerikalı, birkaç İranlı ve birkaç Türk yani şöyle toplasan onbeşi geçmez nüfus...

Ben yanlızdım... Buradan, yanlız deniz yolculuğu yapacaklara hiçte çekilir gibi olmadığını duyurmak istiyorum... Önünüzde iki gün gibi bir yol var ve yapacak hiç birşey yok... Belki de yaz sezonunun son seferi bu... Herşey okadar bezgin ve laçka ki bunu anlayabiliyorsunuz... Altı saat süren bir yolculuktan

Sonra ilk durağımız Samsun'a geldik... Feribotumuz Samsunda üç saat

Kader kalacaktı... Ben çıkıntı ve fuarı dolaştım... Nedense taşra fuarları, hep bir hüzün vermiştir bana...

DİNG DONG DİNG SAYIN YOLCULARIMIZ SAMSUN'A GELMİŞ BULUNUYORUZ... FERİBOTUMUZ SAAT 22.00 DE HAREKET EDECEKTİR!...

Gemimiz onda hareket etti... Samsun açıklarında, İranlı yolculardan biri kafeteryaya ağlayarak girdi... Tuhaf hareketler yapıyordu...

Doktor istediğini anlayabildik... Oradan oraya koşuyor çılgınlar gibi ağlıyordu... Hiç kimse ne olup bittiğini anla-

yamamıştı... Kafeteryanın ortasında dualar ediyordu ağıtlar yakıyordu... İranlıların kaldığı kamaraya gittiğimizde

Arkadaşlarından birinin öldüğünü gördük... Sonradan adamın bir kalp hastası olduğunu, Samsun'a gelmeden önce rahatsızlandığını,

Samsun'da bir doktora götürdüklerini ve doktorun, yolculuğuna devam edebilir raporu verdiğini öğrendik... Geminin doktoru ve —

hemşiresi geldiler. Adam ölmüştü... Olay, normal ölüm üzüntüsünü aşmıştı... Koca koca adamların böyle —

Çılgınlar gibi ağlaması herkesi çok üzüyordu... Samsun'daki doktoru protesto eden şeyler söylüyorlardı... İnsanlar bundan dolayı ulusal bir suçluluk duyuyorlardı. Kamara kilitlenerek karantinaya alındı...

KARADENİZ'İN ORTASINDA İNSANLAR AĞLIYORDU
VÜREKLER BURKULUYORDU...
AZRAİL, FERİBOTUMUZDAN BİRİNİ ALMIŞTI
İÇİMİZİN ÇOK DERİNLERİNDEN ENTERNASYONAL
BİR KİN DUYUYORDUK ÖLÜME...

BÜTÜN MAKİNALAR SUSMUŞTU,
KARADENİZ'İN ORTASINDA
TELSİZLER FAKSLAR ÇALIŞIYOR,
TOPLANTILAR DÜZENLENİYORDU...

ÖLEN İRANLIYI, YA SAMSUN'A GERİ DÖNÜP BIRAKACAKTIK,
YA DA DENİZE ATACAKTIK...

BİR ÜÇÜNCÜ ŞIK VAR MIYDI?..

ENGİN ERGONAL

ORDA BİR KÖY VAR UZAKTA

Selam... Sizden naaber... Şu aşşada ağlayan dede, Tikhikların Veysel emmi. Kelevelek köyünden... Ah ah abiler, Veysel dedenin hikayesi çok hazin... Hazan falan filan... İşte valla bak, ne siz sorun, ne de ben anlatıyım. Ama işte naapalım, başladık bi kere yaa... Şimdi anlatmak zorundayız. Ne de olsa ekmek parası, naapalım abi. (Affet beni Veysel dede)

ÜHHÜHÜHÜHÜÜ! KÖYE GİTMEK İSTEYYOM GÖTÜRÜN BENİ... GIZ İFAKAT, GIZ SATI. GIZ DUYMUYONGUZ MU GIZ, SİZE DEYYOM GIZ...

AY BUBA, SUS AYOL... AHA, ÜÇ YAŞINDA BEBEDEN Bİ FARGI VAR MI, AYOL... BİLMEYON MU, KAÇ DİFA DİDİK. BARAJ YAPILDI, KÖY MÖY NEYİN HEPSİ SULAR ALTINDA GALDI... DUYUYON MU...

YOKSAM SENİ GÖTÜRMEZ MİYİZ HEÇ, HA. GAVUR EZİYETİ OLSUN DEYİ YAPMIYOZ YA..

BANA NE, BANA NE... ÖLMEDEN KÖYÜ GÖRMEK İSTEYYOM.

Şu oturan da Veysel dedenin torunu Ramazan. Metalci oluyor kendisi. Evet, tek tutkusu, bir Harley motor alabilmek. Sıkı da bi gitarı olsa hiç fena olmaz yani ha, di mi... Eh, dur bakalım, gün doğmadan neler doğar.

Ramazan, kurnaz metalci seni... Ne tilkilikler tezgahlıyorsun orda bakiim, ha? Evet abiler, o gece yarısı evdeki herkezin kıçında pireler uçuşurken Veysel dedenin odasının kapısı yavaşça açıldı...

PSST DEDE

IRON MAIDEN

NOOLUYO, SEN MİSİNG RAMAZAN?

PST DEDE, AÇ KULAĞINI. ÇOK ÖNEMLİ BİŞEYİÇİN GELDİM HA..

EVET! DE BAKEM NE İSTEYYON?

SENİ KÖYE GÖTÜRÜRÜM...

EMME...

NE, KÖYE Mİ DİDİN? RÜYA MI GÖRÜYOM?

EVET, KÖYE EMME, KESENİN AĞZINI EPEYCE Bİ AÇMAN LAZIM HA, TAMAM MI... BANA Bİ MOTOR ALICAN... NE DEYYON DEDE HA? HE Mİ?.

SEN EŞŞAHTAN BENİ KÖYE GÖTÜR, PARA NEYİN GOLEY. YASTIĞIMIN ALTINDA HEPİSİ. NAH, İŞTE!.

UY ANEY!

Evet... Dede torun anında anlaşılar tabii. Başka ne olabilir, abi... Cumhuriyet, Reşat altınlarıyla dolu keseyi görünce bizim metalci Ramazan, o saat Veysel dedeyi sırtlayıp yola çıktı...

Gece yarısı her an Kelevelek köyüne biraz daha yaklaşan otobüste, şoför dahil, tekmil mahluk at, horul horul uyumaktaydı... Yalnız... bir tek bizim Veysel dede hariç... Heyecandan sevinçten uyku mu tutar garibi Allahaşkına? Ha abiler, yalan mı konuşuyorum.

UZAY Jet özsüper turizm

Bir sandal kiralayıp Kelevelek köyünü de yutan baraj gölüne açıldılar...

HA HA HA HAY! GÖZÜNGÜ YİYİM GELİYOZ... VALLAHA DA BİLLAHA DA KELEVELEK KÖYÜNGE...

GELİYOZ- HA HA-AHA-

Ramazan dalmak için gerekli alet edevatı da hazır etmişti tabii. Sandalın içindeydi her bi şey...

İŞTE DEDE - KÖYÜN CAMİSİ NEYİN TEKMİL HER Bİ ŞEYİ GÖRÜKTÜ...

Takımları kuşanıp, köyü gezmeye indiler...

Veysel dede! Ah Veysel dede. Dünya gözünle köyünü görmüştü ya... Vay be... Tekmil Asil Nadir'in servetini versedeler "istemem senin olsun" diyebilecek durumdaydı... Dünya umurunda mıydı artık?

GÖRDÜM, GÖRDÜM. HER Bİ ŞEYİ GÖRDÜM. HA HA HA... ERİK AĞACINI GÖRDÜM, PUTU GÖRDÜM. SÜNNETİMDE AŞIM EMMİM DİKTİYDİ. HA HA HA GÖRDÜM. HEPSİNİ. HEPSİNİ...

RAMAZAN BE, ALTINLAR NEYİN TAMAMI SENİN OLSUN... NOOLUR Bİ DEFA DAHA İNELİM HA... BUBAMGİLİN EVİNİ Bİ İYİCENE GÖRİYİM HA, NOOLUR BE...

RAMAZAN HA ELİNGİ AYANGI ÖPİYİM BEBELİĞİM NEYİM HEP ORADA GEÇTİ. ORDA DELİKANLI OLDUM HA

Sevinçten uçan bir dedeyi kim kıra bilir ki zatı di mi... Pek tabii ki bi daha daldılar...

--Evet, Veysel dede, babasının evini iyiçene gezdi dolaştı. Bir daha, bir daha. Artık sandala dönme vakti gelmişti... Ama aa... O da ne?.

Veysel dede Ramazan'a eliyle "Sen git, ben burda kalıcam," işareti yapıyordu...

Onu tutunduğu yerden sökmeye uğraştı, ama inanılmaz bi şeydi... Veysel dedeyi oradan sökmek imkansızdı...

Ramazan uğraşıp durdu, ama nafile. Tüptekî oksijen bitmek üzereydi. Son gücüyle yukarı yüzdü. Veysel dede ona son bir elveda işareti yaptı...

Ramazan onu bir daha göremedi...

Zavallı Ramazan, dedesini miras yüzünden boğmakla suçlandı...

Çokhazin, hazan filan demiştim ya. Yaa... Naaber, sizi uyarmıştım ama... Veysel dede için boşuna üzülmeyin. O, çok mutlu. Doğduğu yerlerde ölmek istedi... Civardaki balıkçılar hala dipte bir imiyarın ev ev dolaşıp kendilerine hayal meyal el salladığını iddia ediyorlar. Rivayet

Bİ KONUUMUZ VAR..

İyi günler!.. Bu haftaki konuumuz: Sayın Kültablası. Kendisi bizi kırmayarak daavetimizi kabul etti... Sayı Kültablası, geldiiniz için teşekkür ederiz...

—Ben teşekkür ediyom, bana bu fırsatı verdiiniz için...

—Hemen sohbetimize başlamak istiyorum... İnsanlara çok yararlı bi mesleeniz var. hiç düşündünüz mü: Kültablası olmasaydınız ne olmak isterdiniz?..

—Kültablası olmaktan memnuunum. Dünyaaya bi daa gelsem, yine Kültablası olmak isterdim...

—Anlıyorum... Eee, işinizin zorluu nedir?..

—Vallaa, pekçok zorluu var... Meselaaa, sıksık dökmüyorlar bizi. Aazımıza kadar kül ve izmaritle dolup, nefes almakta güçlük çekiyoz... Allahtan, ben cam bi kül tablasıyım, temizlenmem kolay oluyo. Plastik olan arkadaşlarım var, onlara acıyom. Tabanlarında hep yanık izleri var...

—Biraz döner misiniz?.. Üzerinizde bi yazı gördüm...

—Aa evet, şu di mi!.. Reklâm o efendim. Üzerimde adı yazılı şu firma, beni promosyon amacıyla üretti. Fenaa da durmuyo hani, kırmızı kırmızı...

—Evet... Şu anda nerede çalışıyosunuz?..

—Efendim ilk üretildiim yıllarda, bi kafede müşteri Kültablasıydım. Gaayet hoş bi hayaatım vardı. Renkli, çiçekli, haarikâ masa örtüleri üzerinde duruyor, dakka başı temizleniyordum. Bi gün, bi çift oturdu masama. Kalkarlarken, kızın bütün ütirazlarına raamen genç çocuk beni cebine atıp evine götürdü. Kafe hayaatım sona ermişti...

—Şimdi bulunduunuz evde memnunmusunuz?..

—Bazı zorlukları var ama, yine de zevk almaya bakıyorum bu yeni yaşamımdan... Genç çocuk çok düzensiz. Beni yataanın üstüne, çekyatın kenarına, bissürü yere bırakıyo. Ordan oraya gezmekten çok yoruluyom. Üstelik bi gün yaraladı beni. Bakın yaklaşın, yakından görün, şurası.

—Aa evet. Sigara koyma oyuklarınızdan biri çatlamış, çirkin gözüküyo. Nası oldu bu?..

—Tüviideki bi programa kızıp ben duvara fırlattı. Saalammışım yine, fazla bişii olmadı. Eee, eski topraaz...

—Geçmiş olsun diyoruz... Okuyucularımız da meraaketmişlerdir: Beğendiiniz bi Kültablası çeşidi var mı?..

—Vallaa bütün meslektaşlarımı seviyom: Plastikleri, kaavelerdeki basit, metal arkadaşlarımı, üzeri ızgaralı olanları, üçgenleri... Ama, kristâl tablalar çok hoşuma gidiyo. Üzeri biblolu cam sehpaalarda yaşıyolar. Ve çoğunlukla bi süs eşyaası olarak kullanıyolar, fazla kirlenme sorunları yok. Halbuki Amcam, zavallı!..

—Amcanız?..

—Amcam bi vergi daairesinde çalışıyo. Uzun bi Kültablasıdır kendisi. Alt tarafı çöp kutusu olarak da kullanılıyo Amcamın.... Ek bi iş yaptı için, iyi para kazanıyo tabi...

—Süremiz azalıyo. Son bi soru: Komik bi anınızı anlatır mısınız?

—Vallaa, bissürü var da, insanın aklına gelmiyo hemen. Bi düşüniyim... Aaa, evet!..

Kafede çalışırken şöyle bişii olmuştu: Üzerinde durduum masayı, şekerlikle beraaber paylaşıyodum. Yaşlı bi Bey oturdu masamıza. Şekerliin kapaanı açıp, çayına şeker koydu, şekerliin kaapanı kaatmayı unuttu ama. Çaymı içip etraafı seyrederken, bi de sigara yaktı. Gözleri iyi görmüyodu sanırım, veyaa dalgınlık, külünü bana boşaltcaana, hahahaaa, birden o aanı yaşadım, kusura bakmayın gülmekten alamıyorum kendimi... Külünü bana boşaltcaana, hahahhaay, gitti, ay hohohaay, gitti şekerliğe silkeledi. Hahhahhaaa, hohihihechah!..

—Hahhahhaaa, enteresan... Efendim geldiiniz için tekrar teşekkür ediyorum...

—Ben hahahhaaa, ben de hohahaaay, ben de teşekkür edi, hahaahoo, ediyom...

Metin Fidan

Behiç Pek

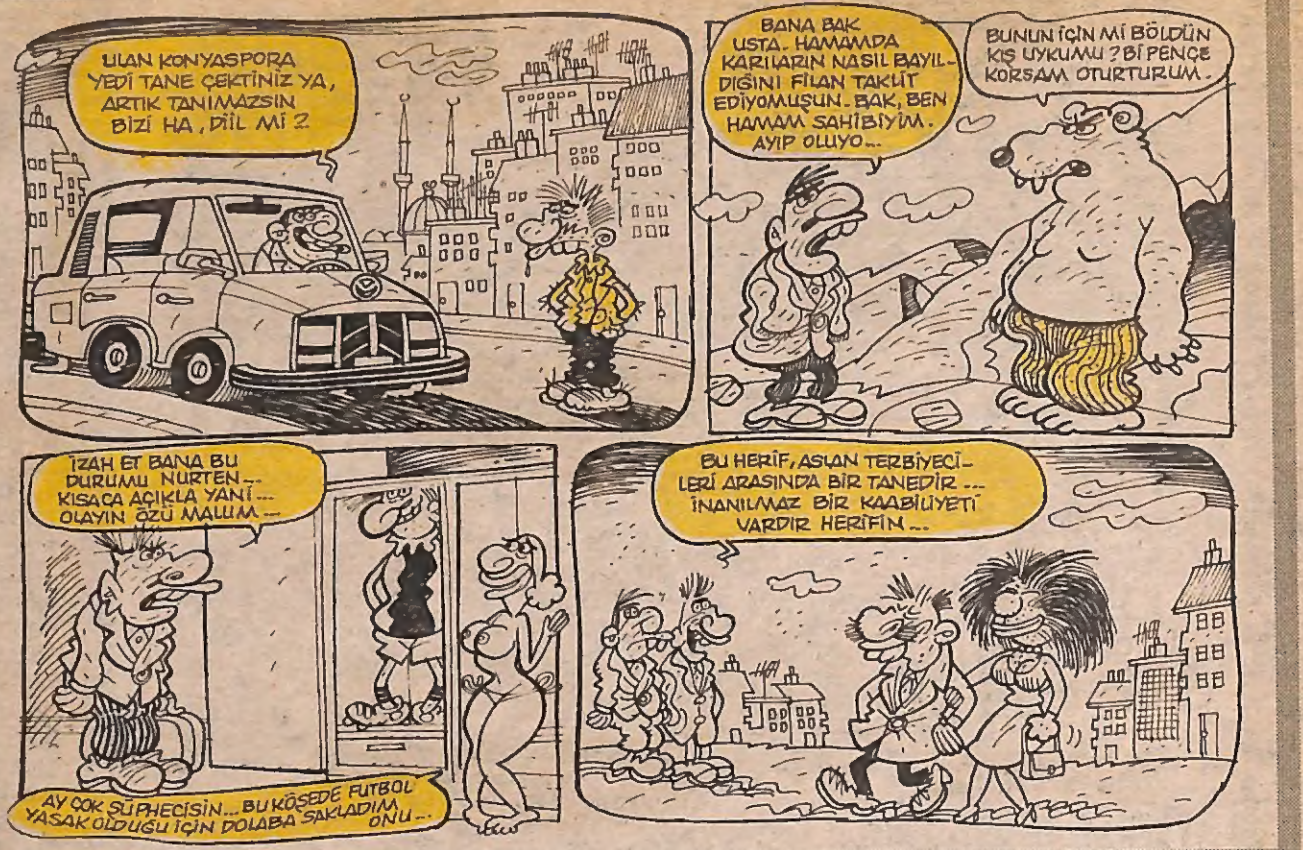

HASBİ TEMBELER

Serdar GİLKAL

HAFTANIN ANAFİKRİ: Okuyup, boşuna zaman kaybediyorsunuz. Yazık, acıyorum size. Anafikirmiş, neyin anafikriyse artık. Pöh.

Otisabi

İBRET-İ ALEM: Şimdi size eski Anadolu tarihinden bir yaprak açıcam. Anlatıcam ne acayip şeyler olmuş. Batı Anadolu yani Ege kıyıları Roma İmparatorluğu'na duhul edilmiştir. Bu durum yani işgal yöre halkı için hiç de iç açıcı değildir. Romalı vergi memurları analarını ağlatıyor. Ellerinde ne var ne yok alıyorlardı. Buğdayın mı var? Ver bakem, İncirin mi var? Doldur bakem torbaya... Böyle böyle yapıyorlar. Garipler naapsın. Seslerini çıkaramıyorlar. Ama bir tane yiğit çıkıyo ve koskoca Roma İmparatorluğu'na kafa tutuyo. Bergama yakınlarında küçük bir kentin belediye başkanı Tialem (lan bu ne biçim ad böyle demeyin, eskilerin adı böyle oluyo). Başkan Tialem öyle numaralar tezgâhlıyo ki vergi memurlarına zımık koklatmıyo. Gizli dehlizlere, mağaralara saklıyolar mallarını. Romalılar acayip kıl kapıyo. Ama bişey yapamıyolar. Günün birinde yerel seçimler yapılır. Seçim tarihine kadar yoğun kampanyalar başlar. Ora halkı eski belediye başkanlarından yani Tialemi'den memnundur, Roma İmp. Tialem'e karşı rakip olarak merkezden gönderilen bi inşaat mühendisini çıkarırlar. Kıran kırana karalamalar hakaretlerle dolu seçim kampanyası yapılır. Romalılar pisilik herifler, Tialem'in geçmişteki ilişkilerini araştırırlar ve meydanlarda halka duyururlar. Bir gün bomba gibi bir haber duyulur. Tialem'in ibne (homoseksüel hastası) olduğu ortaya çıkar. Tialem yalanlamaz. Çünkü öyledir. Veriyordur. Böyle olunca adaylığı düşer ve tutuklanıp yargılanır. Halkın umurunda değildir Tialem'in ibneliği. Ama yasalar... ah o eski yasalar Tialem'i ölüme mahkûm eder. Dar ağacı kentin meydanına kurulur ve Tialem asılır. Kimse ibneliğe özenmesin diye halkın gözü önünde, asılır.

İşte bu olaya İbne Tialem denir. Sonra biz gelip Anadolu'ya yerleşiriz. Bu olayın ismini değiştiririz. Ayıptır çünkü çoluk çocuğun terbiyesi bozulmasın deriz. İbret-i Alem ismini yakıştırırız. Güle güle kullanırız.

★ ★ ★

Otisbiraderlerim

• O kul kimdir? Diğer kullardan ne farkı var? Daha mı kutsal? Neden herkes o kula gidiyor? Diğer kullar neden kimsesiz?

• Secreter asker midir? Bizim mehmetçikten ne farkı var? Gizli oldukları için mi kimse savaştıklarını görmüyor?

• Ebek kimdir? Gerçekten kel midir? Bu kel ebek ne yer ne içer, nasıl uçar?

• Edebi yat nedir? Yelkeni var mıdır? Küçüğüne ne denir? Edebi olmayanlar bilimsel yatlar mıdır?

• Sak al kelimesi nerden gelir? Al yanakları sakladığından mıdır?

Sertaç PEHLİVAN/Tuzla-İST.

YILMAZ ASLANTÜRK

Başımdan geçti bunlar

Yazan-Çizen:
Yılmaz ASLANTÜRK

Yapıcak hiçbirşeyim yoktu. Arabayı durdurup inemezdim, dışarısı yağmurlu, karanlık, ıssız bir yer. Sadece bacaklarımı ellemesine izin verdim. Yoldaki kilometre levhalarını sayıyordum. Bitmek bilmiyordu, sanki uzadıkça uzuyordu yol. Neyse bir sakatlık çıkmadan Bursa'ya ulaştım. Beni otele götürmek istedi. Suratına çantayı geçirip kaçtım. Biraz kovaladı sonra yolda bıraktığı kamyonuna geri döndü. Ben adamı öyle yaparım.

SON

ZALAK MAHMUT

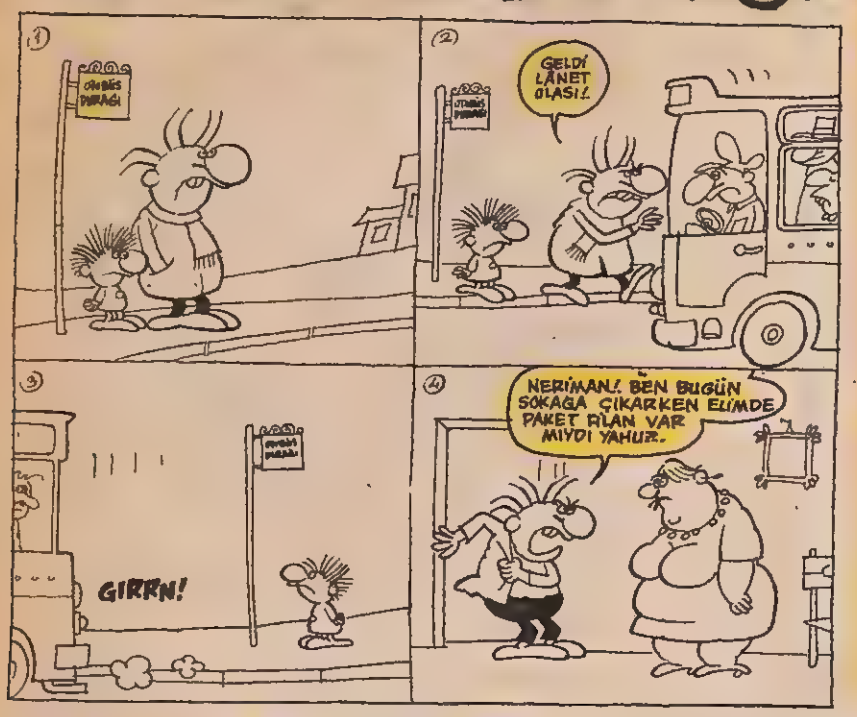

YENİ MEVSİMLER GELECEK

Kışın kar ve kış dolu günleri en nihayet gerilerde kaldı, mazi oldu. Fakat o günler hala gözlerimizin önünden gitmiyor. Lapa lapa düşen kar taneleri, kaldırımlarda biriken buz kalıpları dondurmadan kat be kat soğuk kartopları şeyimizi dondurdu desek yeridir.

Saadede gelelim. Kötü günleri unutalım. Baharın eşiğindeyiz. Anlaşmazlıklar, iki yüzlülükler ve riyakarlıklar bitmelidir. Dostça, elele vererek hep birlikte hareket edersek şu melun baharı atlatabiliriz.

Kış soğuktur. Fakat bahar sinsice serindir. Yaz mıdır kış mıdır anlıyamayız. Hiç ummadığımız anda üzerimize çullanarak dertop eder şapıtır atar.

Atalarımız, "Tilkinin dönüp dolaşıp geleceği yer kürkçü mağazalarıdır" demişler. Ben de aynen o şekil, kışı aramaya başladım. Arkasından gözyaşları dökülüyor, ağıtlar yakıyorum. "Ah bizi böyle bir başımıza koyup nerelere gittiiinnn Hiiii...Benim dertli başıım... Bizi yazlara terkettin gözü çıkası kış" vs. vs...Fakat bu kış tekrar gelecek ve bizi tekrar oyacak. Lanet olsun. Tüm mevsimlere lanet olsun.

TEKİN DUMAN

İşte Kelle... İşte Anne...

Engin ağbinin annesi: Kâniye Ergonültaş

Lakabı: "Teyze"
Soru şekli: "Teyze nasıl Engin ağbi iyi mi"
Cevap: "İyi".
Yaptığı yemekler: Yaprak dolması, lahana dolması, Ayşe Kadın.
En sevdiği dizi: Yalan Rüzgârı
En sevdiği aktör: Ediz Hun.

Tekin Duman'ın annesi: Tükez Duman

Özel Özellikleri: Hamur işi uzmanı (ihtisas alanı: mantı), Keloğlan masalları taciri, çocuklarının doktor, avukat, mühendis olması için baskı yapmaz ama çok iyi İnönü taklidi yapar.
Lakabı: Abla (en büyük oğlu Tekin'den onaltı yaş büyük).
Ne diler: Diğer yazar ve çizer annelerine başarılar diler.

Erdoğan Dağlar'ın annesi: Sabahat Dağlar

Ev kadını. Üç kere anne (üç çocuklu). Küçücük bi çocukken beni de götürdüğü "gün"lerde önüme koyduğu kısır ve börek- leri yerken başka çocuklara sataştıkça kolumu çimdikleyen, kaynar suyla cıp cıp yapmaya direndiğimde plastik tasla kafama vuran annem.
Herhangi bir canlıyla en kısa zamanda evlenmem gerektiğini düşünüyor.... Sanırım kolunu çimdikleyeceği bir torun istiyor.. Ha hayt... Yağma yok...

Behzat Taş'ın annesi:

Ne iş yapar: Anne...
Ne zaman uyur: Geceleri
Acıkır mı: E herıld heralde yaani.
Ayakkabısı var mı: Var tabi.
Neden başka bişii bilmiyor: Behzat bilgi vermedi.
Niye: Annesinin yanına gitti.
Aa o niye: Annesi hasta.
Bişii diyelim mi: Evet.
GEÇMİŞ OLSUN!...

Otisabi'nin annesi: Gülşen Aslantürk

18 yaşında Otisabi'nin babası tarafından kaçırılıp ev kadınlığına mahkum edildi. Evi temizledi, yemek yaph, uyuyan çocuklarının üstünü örttü, kocasını leğende yıkadı, çok güzel sütlaç yaptı. Halen aynı görevde

Metin Demirhan'ın annesi: Huriye Demirhan

Metin 28 yaşına gelmiş olmasına rağmen, anne onu 13 yaşında bir çocuk gibi sever (döver de). Büyüdüğüne asla inanmaz... Çok güzel yemekler yapar. Bunu Metin'e baktığınızda anlamanız çok kolay (tosun gibi ya Meto)...

Alper Ocak'ın annesi: Hülya Ocak

Mozaik pasta dehasıdır. Acaip yapar. Ama canı isteyince yapar. Ööle her zaman yapmaz. Üç çocuk annesi olduğu için yakınır. Bana "keşke sen kız olsaydın" der hep.

Behiç Pek'in annesi: Zehra Pek

Devler yesin diye yaptığı koskoca çiğbörekleriyle ünlüdür. Bir defasında gittiği tiyatroda gülme krizine tutulmuş etrafın acaip dikkatini çekmiştir. Zor sinirlenir, sinirlenince terlik atar.

Metin Fidan'ın annesi: Kıymet Fidan

Adı: Kıymet.
Kimin annesi: Metin Fidan'ın..
Metfid onu seviyo mu: Çook.
Ne ayaklarının altında: Cennet.
En sevdii küfür: Boyu devrilesice!..
Ne tür müzik dinliyo: Radyo.
Bizlere mesajı var mı: Yok...

Cihangir Günlüğü

ERDOĞAN DAĞLAR

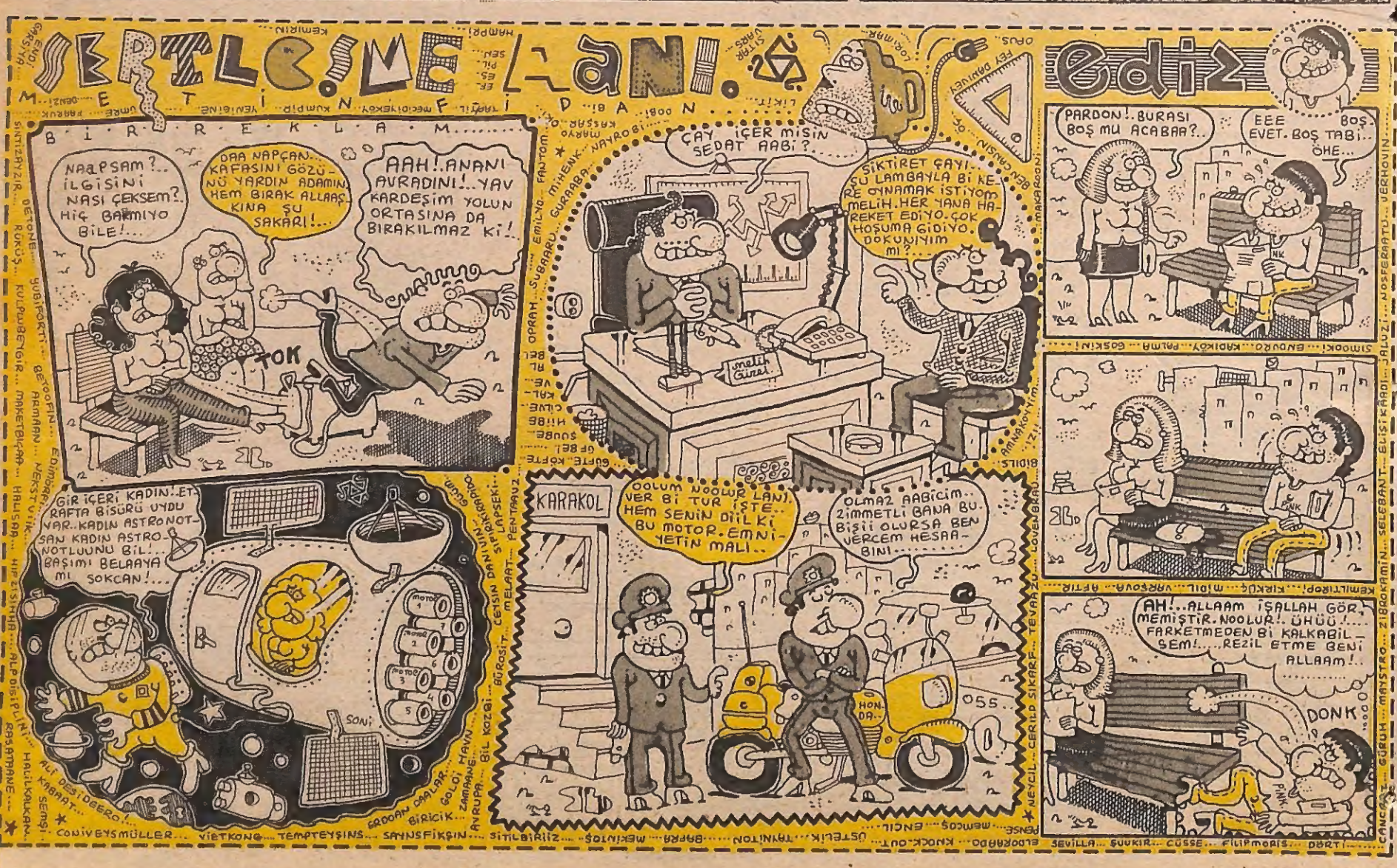

1993 VE MİSAFİRLİKLER

— Zırrnn... Zırrnnnn... nınn...
— Geldim, geldim... Açıyorum ayol (çık, çıkırt).
Aaa... Nuriyee, Kâmili.. Hoşgeldiniz ayol... Ne zaman gidersiniz pekiyi? Ay İsmail koş Kâmiller gelmiş. Hemen giderler de göremezsin.
— Vaay Kamil beycîğim nerelerdesiniz yahu? O saat altın mı? Kaplama mı yoksa? Buyrun buyrun geçin içerilere kadar. Çocuklar yok mu? Paranız var mı?
— Bu tarafa mı geçiyoruz? Salon burası mı? Yatakodası ne tarafta? Paranızı gardropta mı saklıyorsunuz. Bi saniye şu çekmecelerde ne var?
— Vay Kâmil beycîğim ne iyi ettiniz de geldiniz. Arabanız mı var? Neyle geldiniz? Arabanız varsa kaç lira. Taksiyle geldiyseniz kaç lira yazdı?
— Şu küllük gümüş mü? Dövîziniz var mı?
— Çay içer misiniz? Aaa... niye... için yahu... Eh madem öyle biz de sohbet ederiz.
— Çay içeriz. Beşer tane şeker olsun. İkişer çaya, üçer tanesini de bir kağıda sarın, biz götürürüz giderken.
— Hahhahha... Çok şakacısın... Neyse sohbet ederiz biz de... Naapalım..
— Şu halı kaç para?
— Ee, daha daha ne var? Gidiyo musunuz hemen olmadı.. Pekiyi gidin. Madem, işiniz de vardır sizin. Öyle öyle... Hepimiz öyle zaten...
— Yemek yok mu? Burda yeseydik biz. Evde pahalı oluyor.. Siz de yerdiniz bizle.. Et var mı?
— Birazdan sular ve elektrikler kesilir bizde genellikle. Hemen çıkın ki karanlıkta susuz susuz gidemezsiniz.
— Bankada paranız var mı?
— O bilezik kaç lira?..
— Kapı şu tarafta.. Güle güle...
— Allah ne verdiyse yerdik yahu..
— Yok yok.. İnşallah biz size geldiğimizde yeriz yemek. Şimdilik yemiyelim de.
— Allahaşkına durun. Bişeyler yiyelim de öyle gideriz.
— Aaa.. olur mu hiç.. Önce biz gelelim de hele...
— Öyle sırayla yapmaya ne lüzum var canım. Biz gene gelîriz tekrar tekrar.
— Ha, şu bizim Hakkı ne yapıyor allanıseversen.
— Hangi Hakkı? Üç milyon ikiyüzelli bin lira alan mı?
— Yok canım. Büyük Hakkı. Beş milyon aylıklı olan.
— Bilmiyorum. Hiç görüşemiyoruz bu aralar.. Şu iletişimsizlik yok mu?
— O ceket benim Kâmil. Üçyüzyetmiş bin liralık ceket.
— Cüzdanın nerde? Ha.. Hakkıyı en son...
— O cüzdan da benim Kâmil.
— İkiyüz bin var içinde. Karınla günde kaç defa yatıyosunuz en fazla?.
— Haftaya maça gidelim mi? Var mısın? Sok o bıçağı yerine Kâmil.
— Ne maçı var haftaya.. Caart caart cartt!.
— Ahhh... Yandım... Biz de size gelince eşine, çocuklarına saldırmazsam... Donunuza kadar alacam inşallah. Ahhh.. Kan kaybediyorum.
— Hadi biz kaçalım polis gelmeden... Arayı fazla açmayın ha... Görüşelim.
— Ihh.. Bu bıçak kaç para Kâmil... Para eder mi?

Behiç Pek

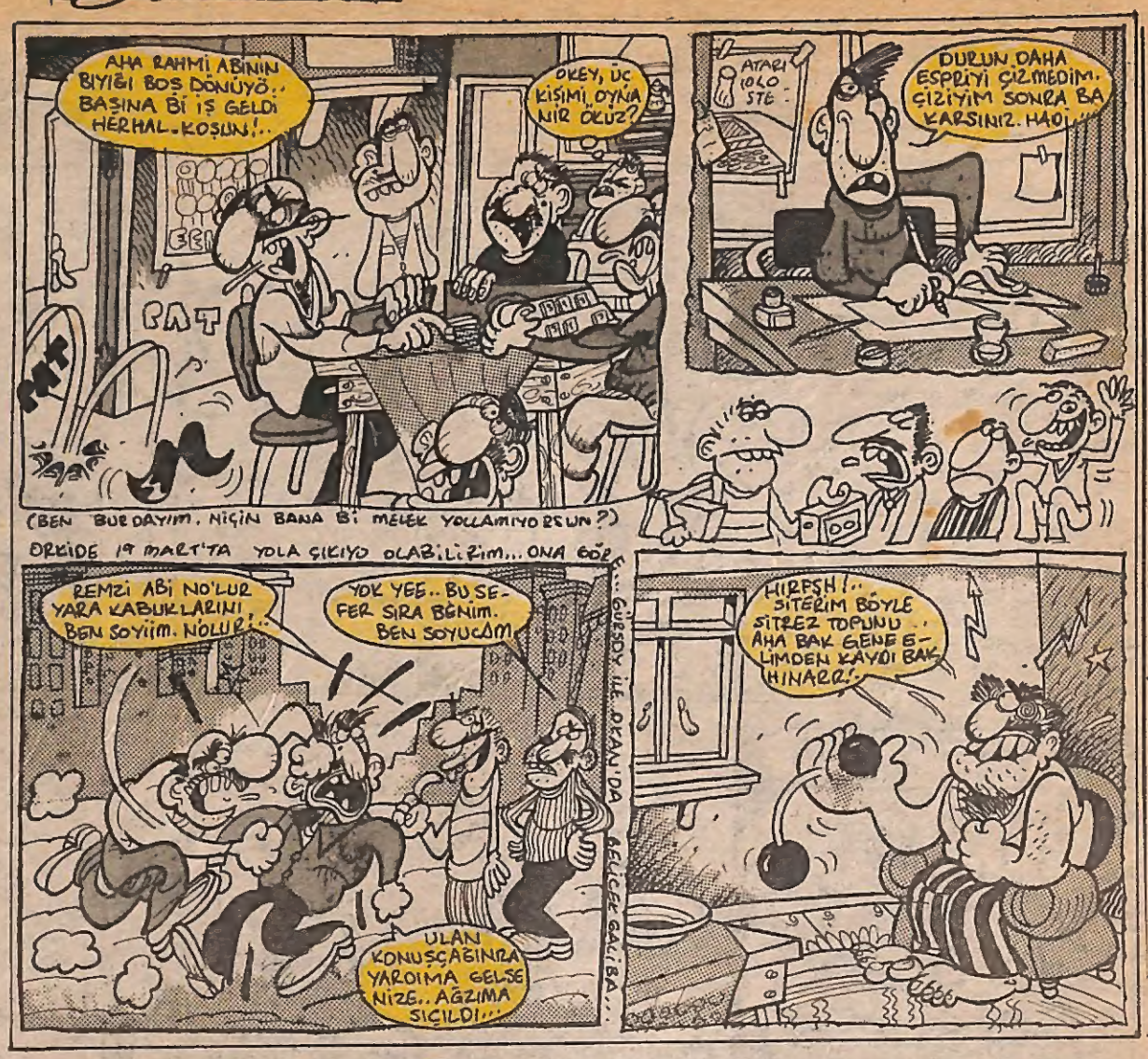

ÜÇ BOYUTLU Öyküler

NU

Şimdi okuyacağınız öykü toplumsal ilişkilerdeki ivedilik ve objelemsel kavramların izdüşümsel yargılarını irdelemektedir. Öyküdeki amaç, toplumun kanayan yaralarına biraz bile olsa parmak basmak ve enflasyonist dengelerin konjonktürüne bir rasyonalist edasıyla yaklaşmaktır. Ama bu edimi edilgerken üstünde durmamız gereken temel kavram ise toplu çıkarların iki taraf açısından da algılanmasıdır. Mesela gece vakti telefon kulübesine işeyen insanlara yaklaşımımız, sidiğini ona içirmeden ona gerekli tahlillerin yapılmasını sağlamak olmalıdır anadını?

ÇİZERİN NOTU:

Şimdi DURAN toplara iyi VURAN
masının birkaç açıklaması ve
şöyle oluyor... ArkaDaş tembi
çalışmiyor ki ADAM.. İkinci açık
ması ise şöyle.. Çizer öyle
istiyor.. E tabi O ArkaDaş öyk
BaşındAN BeRi duRaN toplara
VuRabilseydi Bu haFTA Ne Bi ç
OLURdu NaDE çiZeR bişeYLER ç
BiLiRdi..

HeRNeYse.. Yazıları okumakta
ZORLUK çekENLERE BAŞARILAR Di
dikTeN şoNRa DeVaM. edELiM..
DuRaN toPLaRa iYi VuRaMayaN
dAŞ iÇiN Tek ÇARE Bilge DedeDiR
Hep BeRaBeR Bilge Dedeye Gide.

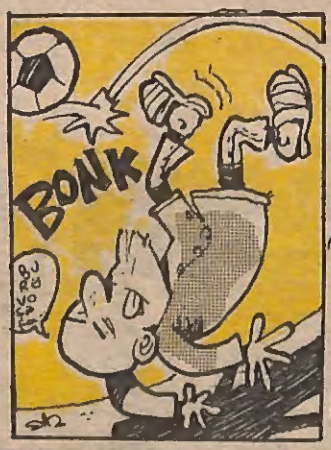

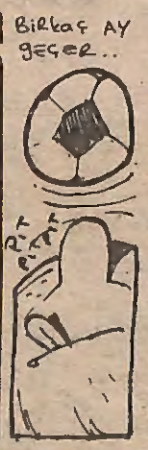

Ve BİLGE DedE YILLAR
AÇ SUSUZ YAŞADIKTAN SO
Bİr NadiDe FutBOL KULÜB
ZÜN YÖNetici Si tarAf
KeŞFEDİLİR ve YILLAR
Ca MUTLU VE BOL paRALI
YAŞAM SÜRMEYE BAŞLAR
(HaNi dört kare öNce Cı
geçERKEN GÖREN adAM
İşte o KULÜP YÖNeticiş
ÖYKÜDeN MESAJ FaLAN
VarMı?.. BeNce Yok.. AM
SÖYLE DÜŞÜNeLeRİNiZ
BİLİR.. AdaM DuRaN toP
VuRaMiYORSa NeDeN ha
TOPLaRiNa ÇIKMIYOR diN

SAHİBİ: MİLLİYET GAZETECİLİK A. Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: EREN GÜVENER
BASKI: MİLLİYET GAZETECİLİK A. Ş. NURUOSMANİYE CAD, NO: 65/67, CAĞALOĞLU, İSTANBUL
MİZAH YÖNETMENİ: ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL: 513 12 19 KKTC FİYATI: 3.500.- TL
5 MART 199